

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku „E.(...)” S.A. w C. w likwidacji o zwrot wydatków związanych z zarządem nieruchomości,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 stycznia 2005 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w C. z dnia 7 października 2004 r., sygn. akt VI Cz (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

W sprawie I KM (...) Komornik Sądu Rejonowego w C. prowadził egzekucję z nieruchomości dłużnika objętych księgą wieczystą Sądu Rejonowego w C. nr (...) i nieruchomość ta w toku postępowania egzekucyjnego została oddana pod dozór dłużnikowi „E.(...)” S. A. W C. w likwidacji jako zarządcy (art. 931 k.p.c.).

Wobec braku nabywców nieruchomość ta nie została zbyta ani w toku pierwszej ani drugiej licytacji, która odbyła się w dniu 8 stycznia 2004 r. W związku z tym postępowanie egzekucyjne zostało przez komornika umorzone postanowieniem z dnia 23 marca 2004 r.

Po raz pierwszy w dniu 12 grudnia 2003 r. likwidator wniósł wniosek o zwrot wydatków poniesionych na zarząd i utrzymanie nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego, który Sąd Rejonowy w C. oddalił postanowieniem z dnia 26 stycznia 2004 r.

Ponowny wniosek dłużnika o zwrot wydatków w kwocie 1 195 008,62 zł, związanych z zarządem przedmiotową nieruchomością w toku postępowania egzekucyjnego z dnia 18 marca 2004 r. został przez Sąd Rejonowy w C. oddalony postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2004 r. Sąd ten podniósł, że roszczenie o zwrot wydatków poniesionych w związku z zarządem w toku postępowania egzekucyjnego nie może być dochodzone, jeżeli zarządca nie zgłosił go w ciągu jednego miesiąca po jego ustaniu. W chwili umorzenia postępowania egzekucyjnego wygasł zarząd dłużnika przedmiotową nieruchomością. Skoro zatem wniosek został zgłoszony przez dłużnika dopiero w dniu 18 marca 2004 r., a więc po terminie to nie mógł zostać uwzględniony.

Na to postanowienie zażalenie złożył dłużnik, zarzucając, że wniosek wniósł w terminie, skoro postępowanie egzekucyjne zostało umorzone postanowieniem z dnia 23 marca 2004 r.

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2004 r. Sąd Okręgowy w C. zażalenie to oddalił z całkowicie odmienną argumentacją jurydyczną, niż Sąd pierwszej instancji. Wskazał bowiem, że zarządca może żądać zwrotu wynagrodzenia oraz zwrotu wydatków związanych z zarządem w toku egzekucji z nieruchomości, lecz nie dotyczy to zarządu sprawowanego przez samego dłużnika. Może on jedynie pokryć swoje wydatki związane z zarządem, jedynie z pożytków nieruchomości, co też dłużnik – zarządca czynił, a więc nie może domagać się nic więcej.

Dłużnik w kasacji od postanowienia z dnia 26 sierpnia 2004 r. wniósł o jego zmianę przez uwzględnienie wniosku o zwrot przedmiotowych wydatków.

Postanowieniem z dnia 7 października 2004 r. Sąd Okręgowy w C. odrzucił kasację dłużnika „E.(...)” S.A. w likwidacji.

W zażaleniu dłużnik wniósł o jego uchylenie i przyjęcie kasacji do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione. Artykuł 775¹ k.p.c. reguluje kwestię dopuszczalności kasacji w postępowaniu egzekucyjnym w sposób samodzielny i wyczerpujący (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 1997 r., II CKN 95/96 nie publ.). Wyłączenie w art. 775¹ § 1 k.p.c. dopuszczalności kasacji w postępowaniu egzekucyjnym ma charakter przedmiotowy, tj. dotyczący rodzaju spraw, co oznacza, że od wszystkich postanowień sądu drugiej instancji wydanych w tym postępowaniu kasacja nie przysługuje, jeżeli nie są to orzeczenia w przedmiocie przybicia i przysądzenia własności nieruchomości nabytej w drodze licytacji oraz w

przedmiocie planu podziału pomiędzy wierzycieli sumy uzyskanej z egzekucji (por. orzeczenie Sądu najwyższego z dnia 11 grudnia 1997 r., I CKN 386/97, nie publ.).

Odwołanie się przez skarżącego do unormowania zawartego art. 519¹ k.p.c., tj. na przepis normujący dopuszczalność kasacji w postępowaniu nieprocesowym jest nietrafne już z tego względu, że zgodnie z regulacją zawartą w art. 13 § 2 k.p.c. do postępowania egzekucyjnego nie mają zastosowania przepisy księgi drugiej kodeksu postępowania cywilnego lecz odpowiednio stosuje się przepisy o procesie.

Z tych względów zażalenie podlega oddaleniu (art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 i art. 393¹⁸ § 3 k.p.c.).